יסוד היראה — פתיחה

הלא כתבתי לך שלישים במועצות, ודעת לדעת חכמה ומוסר, להבין אמרי בינה, ראשית חכמה יראת ה', שכל טוב לכל עושיהם, תהילתו עומדת לעד.

שאלוני מתי בינה להורות / אליהם אורחות מוסר וחכמה,וחוקים ימצאו בהם תחייה / לגופותם בעודם על אדמה,ויום יקראו לעלות מרומים / יהיו להם לחיי הנשמה.

ותמהתי מאד על שאילתם / והנה היא בעיניי נפלאתה,למען נסגרה גם נעלמה, / ומעין כל יצורים נחבאתה,ולא ידע אנוש ערכה ודרכה, / לבד ליראי אלהים נמצאתה.

וסבותי אני לדרוש ולתור / בתורת אל ואכין רעיוניי,ובחנתי בכור מצרף תבונות / בני שכל אשר היו לפניי,וראיתי אשר הכל כאיין / והבל בלעדי יראת יי.

ועתה מה אני יושב ודומם, / הלא טוב לי להקיץ את שנתי,ואבנה בית זבול נישא ונכון / בראש הרים, ושמה תחנותי,יסוד יראה איסד מוסדותיו ואעמיד על שעריו את דלתי.

שמעוני והטו אזניכם לי, / ושימו לב ועיניכם פקחו,ואל תמרו לדברי פי וקולי / אשר אקרא, ומוסרי לקחו,ואוכיחה ואערכה משלים / ישרים עד מאד זכו וצחו.

קחו מוסר, ואל תקשו לבבכם, / ולמה תהיה לכם למוקש,ונסו ודעו כי כל אמריי / בצדק הם, ואין נפתל ועקש,והנה נוזלים על הלבבות, / לרוותם כמו יורה ולקש.